

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] arabská republika, zastoupen Mgr. Petrem Hradilem, advokátem, se sídlem [redacted], proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2020, č.j. 300791/2020-VO,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2020, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobce o nové posouzení důvodů neudělení víza podaná dne 15. 11. 2019 proti rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Káhiře ze dne 31. 10. 2019, č. X. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o udělení krátkodobého schengenského víza za účelem turistickým k více vstupům na období 4. – 11. 12. 2019, a to podle ustanovení čl. 32 odst. 1 písm. a) bodu vi) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) z důvodů, že jeden nebo více členských států považují žalobce za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex) nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států.
- [2] Žalobce v podané žalobě shrnul průběh správního řízení, když zejména zdůraznil, že jak žalovaný, tak Policejní prezidium České republiky mu nikdy neposkytli odpověď na otázky, kterým či kterými členskými státy je žalobce považován za danou hrozbu; konkrétně za jakou hrozbu je považován, tj. zda za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

bezpečnost, veřejné zdraví či pro mezinárodní vztahy; a kvůli jakému jednání je za takovou hrozbu považován. Žalobce v tomto směru odkázal na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2018, č.j. 45A 102/2016-23.

- [3] Žalobce uvedl, že již v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza na výše uvedený rozsudek odkazoval, přičemž odůvodnění napadeného rozhodnutí jeho požadavkům nedostálo. Dále žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č.j. 5 Ans 5/2011-221, jehož závěry lze přiměřeně použít i na řízení o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza. Žalobce namítal, že žalovaný v rozhodnutí pouze uvedl, že je žalobce považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost a veřejné zdraví s odkazem na stanovisko Ředitelství služby cizinecké policie ČR, aniž by v rozhodnutí uvedl, kterým či kterými členskými státy je považován za hrozbu, konkrétně za jakou hrozbu je považován, z jakého důvodu je za ni považován a příp. po jakou dobu má být za takovou hrozbu považován. Odůvodnění napadeného rozhodnutí dle žalobce obsahuje pouze odkaz na ustanovení vízového kodexu, dle kterého byla žalobcova žádost zamítnuta, aniž by obsahovalo konkrétní skutkové důvody pro neudělení víza. Tím žalovaný žalobci znemožnil uvážít, zda lze shledané nedostatky odstranit před případným podáním nové žádosti o udělení víza, jak vyplývá z žalobcem odkazované judikatury. Napadené rozhodnutí tak žalobce označil za nezákonné a za nepřezkoumatelné.
- [4] Dále žalobce uvedl, že si je vědom ustanovení § 171 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), nicméně dle jeho názoru toto ustanovení nezbavuje žalovaného povinnosti vyžádat si ve smyslu ustanovení § 180e odst. 6 téhož zákona o Ředitelství služby cizinecké policie ČR stanovisko, které by obsahovalo konkrétní skutkové důvody, pro které je žalobce považován za výše uvedenou hrozbu, a takové důvody sdělit žalobci v rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza, a že zároveň nezbavuje cizineckou policii povinnosti takové stanovisko žalovanému poskytnout. Žalobce zdůraznil, že se sám aktivně pokoušel zjistit důvody, pro které je za hrozbu považován, avšak ani žalovaný ani policejní prezidium mu je nesdělily. Žalovaný a policejní prezidium tak postupovaly v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů a dále s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679, zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, případně zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, neboť žalobci nesdělily, jaké jeho osobní údaje zpracovávají.
- [5] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o krátkodobé vízum bylo přijato dle ustanovení čl. 32 odst. 1 písm. a) bod vi) vízového kodexu, a to na základě stanoviska Ředitelství služby cizinecké policie ČR, které sdělilo, že žalobce je osobou, kterou jeden nebo více členských států považují za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 tzv. Schengenského hraničního kodexu. Žalovaný dále odkázal na ustanovení § 171 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, které ze soudního přezkumu vylučuje důvody, které vedly k vydání stanoviska policie, tj. předmětem soudního přezkumu může být toliko postup, který vedl k vydání napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že si během řízení vyžádal stanovisko cizinecké policie, které ve svém vyjádření ze dne 8. 1. 2020 zopakovalo, že žadatel je považován za předmětnou hrozbu. Toto vyjádření bylo pro žalovaného závazné. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce není rodinným příslušníkem občana EU/ČR a že na udělení víza nemá právní nárok.

- [6] Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve které zdůraznil, že žalovaný nevydal napadené rozhodnutí v zákonné lhůtě, nicméně se nejedná o vadu, kterou by bylo možné napravit zrušením napadeného rozhodnutí v soudním řízení. Opětovně uvedl, že žalovaný v rozhodnutí neuvedl konkrétní skutkové důvody a okolnosti, pro které je žalobce považován za hrozbu, a proto je napadené rozhodnutí v rozporu se zákonem. Dále zdůraznil, že i v řízení, ve kterých není žadatel rodinným příslušníkem občana EU/ČR či ve kterých není na vydání daného rozhodnutí právní nárok, musí správní orgán postupovat v souladu s právními předpisy, jinak se dopustí nepřípustné libovůle.
- [7] Při ústním jednání konaném před soudem dne 26. 8. 2021 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [8] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [9] Dne 16. 10. 2019 podal žalobce na Velvyslanectví České republiky v Káhiře žádost o krátkodobé schengenské vízum za účelem turistickým k více vstupům na období 4. – 11. 12. 2019.
- [10] Rozhodnutím č. X byla žádost žalobce zamítnuta, a to z důvodu, že jeden nebo více členských států jej považuje za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 tzv. Schengenského hraničního kodexu nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států. Toto rozhodnutí bylo žalobci osobně předáno dne 31. 10. 2019.
- [11] Dne 15. 11. 2019 podal žalobce podle ustanovení čl. 32 odst. 3 vízového kodexu a ustanovení § 180e zákona o pobytu cizinců žádost o nové posouzení důvodů neudělení schengenského víza. V této žádosti žalobce uváděl obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
- [12] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 2. 2020, č.j. X, byla žádost žalobce zamítnuta.
- [13] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Káhiře bylo shledáno v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a) bod vi) vízového kodexu. Uvedl, že se obrátil v souladu s ustanovením § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců na Ředitelství služby cizinecké policie ČR s žádostí o vydání závazného stanoviska v případě zamítnutí žádostí o vízum. Ze stanoviska vyplynulo, že žadatel je považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost a veřejné zdraví. Žalovaný tak dospěl k závěru, že byly dány zamítací důvody uvedené ve formuláři pro oznamování a odůvodňování zamítnutí žádostí o udělení víza, prohlášení víza za neplatné nebo jeho zrušení podle přílohy VI vízového kodexu. Dále uvedl, že v rámci nového posouzení důvodů neudělení víza nepřezkoumává důvody, pro které je žadatel považován za předmětnou hrozbu, ale dle ustanovení § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců posuzuje toliko soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, o kterých rozhodl zastupitelský úřad, s důvody uvedenými vízovým kodexem. Tomu pak odpovídá i výlučka důvodů, které vedly k vydání stanoviska policie, ze soudního přezkumu dle ustanovení § 171 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
- [14] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu,

který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

- [15] Soud se nejprve zabýval tím, zda napadený správní akt podléhá soudnímu přezkumu. Podle ustanovení § 171 písm. a) zákona o pobytu cizinců, v rozhodném znění „jsou z přezkoumání soudem vyloučena rozhodnutí o neudělení dlouhodobého víza a rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.“
- [16] V daném případě však žalobce žádal o krátkodobé schengenské vízum, tudíž se na něj výluka ze soudního přezkumu nevztahuje a jeho žaloba je tak projednatelná ve správním soudnictví.
- [17] Při vydávání víz aplikují orgány České republiky právo Evropské unie, a to vízový kodex, příp. směrnici 2004/38/ES (v případě rodinných příslušníků občana Evropské unie).
- [18] Podle ustanovení čl. 32 odst. 1 písm. a) bod vi) vízového kodexu: „Aniž je dotčen čl. 25 odst. 1, žádost o udělení víza se zamítne, pokud žadatel je považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 19 Schengenského hraničního kodexu nebo pro mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, zejména pokud je na něj ve vnitrostátních databázích členských států veden záznam pro účely odepření vstupu ze stejných důvodů.“
- [19] Podle odst. 2 téhož ustanovení: „Rozhodnutí o zamítnutí a důvody, na nichž se zakládá, se oznámí žadateli prostřednictvím standardního formuláře uvedeného v příloze VI.“
- [20] Podle odst. 3 téhož ustanovení: „Žadatelé, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, mají právo na odvolání. Odvolání se podává proti členskému státu, který přijal konečné rozhodnutí o žádosti, a v souladu s vnitrostátním právem tohoto členského státu. Členské státy poskytnou žadatelům informace týkající se postupu, který je třeba při odvolání dodržet, jak je stanoveno v příloze VI.“
- [21] Čl. 32 odst. 3 vízového kodexu tak přiznává žadatelům, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, právo na odvolání. Obsah tohoto práva byl vymezen rozhodnutím Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 12. 2017 ve věci Soufiane El Hassani proti Minister Spraw Zagranicznych (C-403/16). Podle něho se podmínky opravného prostředku proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza řídí vnitrostátním právem každého členského státu, přičemž musí být dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity. Řízení o opravném prostředku musí v určitém stadiu řízení zaručit možnost podání opravného prostředku k soudu.
- [22] Opravný prostředek proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza je upraven v § 180e zákona o pobytu cizinců; jde o žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza.
- [23] Podle ustanovení § 180e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců: „Cizinec je oprávněn požádat o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza.“
- [24] Podle odst. 6 téhož ustanovení: „Ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, zrušení platnosti krátkodobého víza nebo prohlášení krátkodobého víza za neplatné, o kterých rozhodl zastupitelský úřad, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie. (...) V rámci nového posuzování souladu důvodů neudělení krátkodobého víza je Ministerstvo zahraničních věcí povinno vyžádat si závazné stanovisko policie v případech, kdy důvodem jeho nevydání bylo nesouhlasné stanovisko policie; policie vydá stanovisko bezodkladně.“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

- [25] Judikaturou správních soudů je tento opravný prostředek nahlížen jako speciální typ řádného opravného prostředku, přičemž rozhodnutí o tomto opravném prostředku je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2013, čj. 1 Ans 9/2013-39).
- [26] Soud dále uvádí, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza a důvody, na nichž se zakládá, se oznámí žadateli prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze VI (čl. 32 odst. 2 vízového kodexu a § 20 odst. 1 věta druhá zákona o pobytu cizinců). Tento standardní formulář neposkytuje prostor pro uvedení individualizovaných důvodů neudělení požadovaného víza, lze uvést toliko důvody typizované předvídané formulářem, což je postačující pro oznámení rozhodnutí o neudělení víza cizinci, jenž není rodinným příslušníkem občana Evropské unie. V případě neudělení víza rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie je třeba připojit k jednotnému formuláři odůvodnění, které plně objasní důvody tohoto rozhodnutí, nepostačuje uvést jednu či více možností zaškrtnutím políčka v jednotném formuláři [viz kapitolu III, bod 5.9 Příručky pro zpracování žádostí o víza a provádění změn v udělených vízech, která byla stanovena rozhodnutím Komise Evropské unie ze dne 19. 3. 2010, sp. zn. K (2010)1620].
- [27] Jak soud uvedl již výše, proti rozhodnutí o neudělení víza lze podat dle vnitrostátního právního řádu opravný prostředek dle § 180e zákona o pobytu cizinců, přičemž procesní postup při jeho vyřizování není upraven právem Evropské unie, nýbrž vnitrostátními právními předpisy. Na řízení dle ustanovení § 180e zákona o pobytu cizinců se nevztahují ustanovení části druhé a třetí správního řádu (ustanovení § 168 zákona o pobytu cizinců). Podle ustanovení § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců je příslušný orgán povinen písemně informovat cizince o výsledku nového posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Procesní postup se nikterak neliší, ať již jde o žádost rodinného příslušníka občana Evropské unie, nebo o žádost jiného cizince.
- [28] Z judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 31. 10. 2013, č.j. 9 As 92/2013-41) plyne, že se na věc nemůže přímo uplatnit ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, který systematicky spadá právě do části druhé správního řádu, neboť jeho užití je výslovně vyloučeno ustanovením § 168 zákona o pobytu cizinců. Povinnost žalovaného informovat žalobce o výsledku nového posouzení důvodů neudělení víza výslovně plyne z ustanovení § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců.
- [29] Zde však nastupuje sporná otázka, neboť žalobce se domáhá toho, aby mu byly v rozhodnutí o jeho žádosti o nové posouzení důvodu neudělení víza výslovně uvedeny konkrétní skutkové důvody (a to s odkazem na rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2011, č.j. 5 Ans 5/2011-221, a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2018, č.j. 45A 102/2016-23), pro které byla jeho žádost zamítnuta. Naproti tomu žalovaný trvá na aplikaci ustanovení § 171 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
- [30] Podle ustanovení § 171 odst. 2 téhož zákona: „*Pokud rozhodnutí o neudělení krátkodobého víza bylo vydáno na základě stanoviska policie, které obsahuje informace, že by žadatel mohl být považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost nebo veřejné zdraví podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států, jsou tyto důvody z přezkoumání soudem vyloučeny.*“
- [31] Jakkoli soud závěry žalobcem odkazovaných rozsudků respektuje, tak musí konstatovat, že tyto rozsudky byly vydány ještě před tím, než bylo ustanovení § 171 odst. 2 vloženo do

zákona o pobytu cizinců. Rozhodující soudy tak vycházely z obecných východisek pro odůvodňování správních rozhodnutí a k tomuto ustanovení nemohly přihlížet.

- [32] Z důvodové zprávy k zákonu č. 176/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a kterým bylo do zákona o pobytu cizinců s účinností od 31. 7. 2019 vloženo právě ustanovení § 171 odst. 2, vyplývá, že: „Navrhovaná úprava je reakcí na rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 13. 12. 2017 ve věci C-403/16 *Soufiane El Hassani proti Minister Spraw Zagranicznych*, které má bezprostřední dopad na stávající českou právní úpravu pobytu cizinců na území České republiky na základě krátkodobých (tzv. schengenských) víz a na činnost zastupitelských úřadů v třetích zemích v rámci kompetencí svěřených jim zákonem o pobytu cizinců.

SDEU v řízení o předběžné otázce posuzoval, zda čl. 32 odst. 3 vízového kodexu, ve spojení s čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie je třeba vykládat tak, že ukládá členským státům povinnost stanovit možnost podání opravného prostředku k soudu. Jinak řečeno, zda jsou členské státy povinny umožnit soudní přezkum neúspěšným žadatelům o krátkodobá víza, nebo zda postačí správní opravný prostředek.

SDEU dospěl k závěru, že čl. 32 odst. 3 vízového kodexu, ve spojení s čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie, je třeba vykládat v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost upravit řízení o opravném prostředku proti rozhodnutím o zamítnutí žádosti o udělení víza, jehož podmínky se řídí právním řádem každého členského státu, při dodržení zásad rovnocennosti a efektivit. Toto řízení musí v určitém stadiu řízení zaručit možnost podání opravného prostředku k soudu. Zavádí se proto možnost soudního přezkumu rozhodnutí o neudělení krátkodobého víza.

Podle navrhované úpravy se tedy se soudním přezkumem neudělení krátkodobého víza počítá vždy. Pouze v explicitně stanovených případech, budou z toho soudního přezkumu vyloučeny určité legitimní důvody související se zájmy bezpečnosti státu. Jedná se o tyto případy:

V případech, kdy vízum nebylo uděleno na základě stanoviska Policie České republiky, které obsahuje informace, že žadatel by mohl být považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnosti nebo veřejné zdraví ve smyslu přímo použitelného předpisu Evropské unie (Schengenský hraniční kodex) nebo pro mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států, dle Vízového kodexu, navrhuje se soudní přezkum těchto důvodů vyloučit. Účelem takového postupu jsou bezpečnostní a migrační rizika spojená s tím, že bez výslovně upravené výjimky by měli neúspěšní žadatelé možnost seznamovat s uvedenými skutečnostmi v rámci přístupu k soudnímu spisu, resp. by takové skutečnosti musely být neúspěšným žadatelům sdělovány v rámci odůvodnění rozhodnutí o neudělení víza, aby byla splněna podmínka jeho přezkoumatelnosti.

Za stejným účelem se ze soudního přezkumu navrhuje vyloučit důvody pro rozhodnutí o neudělení krátkodobého víza, které bylo vydáno na základě záznamu pro účely odepření vstupu vloženém v Schengenském informačním systému smluvním státem dle Vízového kodexu.“ (pozn. soudu: potvrzení doplnil zdejší soud).

- [33] V daném případě bylo rozhodnutí o zamítnutí žalobcovy žádosti o krátkodobé vízum přijato dle ustanovení § 32 odst. 1 písm. a) bod vi) vízového kodexu, a to poté, co si žalovaný v souladu s ustanovením § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců vyžádal závazné stanovisko policie, která dne 8. 1. 2020 odpověděla, že žadatel je považován za hrozbu pro

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost a veřejné zdraví. Soud zdůrazňuje, že toto stanovisko policie bylo pro žalovaného závazné a že žalovaný nemohl postupovat jinak, než že žádost žalobce musel zamítnout.

- [34] Skutečnost, že v napadeném rozhodnutí nejsou uvedeny konkrétní skutkové důvody, pro které je žalobce za předmětnou hrozbu považován, sice dle názoru soudu zasahuje do práv žalobce, nicméně s ohledem na výše nastíněný účel takového postupu – tj. předcházení bezpečnostním a migračním rizikům, soud dospěl k závěru, že tento zásah je právě tímto účelem odůvodnitelný, a proto je ustanovení § 171 odst. 2 zákona o pobytu cizinců plně aplikovatelné na nyní projednávanou věc. Jelikož jsou splněny podmínky pro aplikaci tohoto ustanovení, tj. že rozhodnutí o neudělení krátkodobého víza bylo vydáno na základě stanoviska policie, které obsahuje informace, že by žadatel mohl být považován za předmětnou hrozbu, tak jsou tyto konkrétní důvody z přezkoumání soudem vyloučeny. To jednak znamená, že soud nemůže tyto důvody zjišťovat a přezkoumávat, a jednak, že nemůže žalovanému uložit, aby tyto do svého rozhodnutí zahrnul, neboť žalovaný je vázán závazným stanoviskem policie. Zároveň soud zdůrazňuje, že na udělení víza není právní nárok, a tudíž je do jisté míry tato výluka ze soudního přezkumu odůvodnitelná.
- [35] Předmětem soudního přezkumu tak za takové situace zůstává pouze postup, který vedl k vydání napadeného rozhodnutí. Ten soud shledal v souladu se zákonem, když žalobce v tomto směru ani neuplatnil žádné relevantní námitky.
- [36] Ke skutečnosti, že se žalobce sám aktivně pokoušel a pokouší zjistit důvody, pro které je za předmětnou hrozbu považován, avšak ani žalovaný ani policejní prezidium mu je nesdělily, soud uvádí, že postup žalovaného, resp. policejního prezidia je v těchto otázkách předmětem soudního přezkumu na základě dalších žalob téhož žalobce (srov. sp.zn. 3A 77/2020 a sp.zn. 8A 128/2020).
- [37] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
- [38] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. srpna 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu